

» ἐπρόσμενε καρπούς ώριμούς ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως τὰς πρώ-
 » τας ἐξαυθήμες (*)»· καθὼς ἀνοήτως τινὲς τὸ ἐζήτη-
 σαν, θέλοντες νὰ παραβάλλωσι τὴν μουσικὴν μας μὲ τὴν
 εὐρωπαϊκὴν. Μόλις ἐκβῆκεν ἀπὸ τὰ σπάργανα, καὶ ἐρω-
 τοῦσαν, διὰ τί δὲν εἶχεν ἀνδρικὴν ἡλικίαν. Παραφρονού-
 ντες ἐλάλουν βέβαια οἱ τοιοῦτοι· ἀλλ' ἔπαυσαν, σὺν Θεῷ,
 καὶ αὐτοὶ νὰ ταράσσωσι τὴν ἡσυχίαν σας, πληροφορη-
 θέντες, ὅτι ἅπας λόγος κατὰ τοῦ συσῆματός σας ἀπρακτος
 γίνεται εἰς τὸ ἐξῆς. Καὶ ὅμως ἂν ἐπιθυμοῦν νὰ ἴδωσι τὴν
 μουσικὴν εἰς τὴν ἀκμὴν της, ἄς λάβωσιν ὀλίγην ὑπομο-
 νήν, ἕως τινὲς τῶν μαθητῶν σας, νὰ σπουδάσωσι τὴν
 μουσικὴν τῶν φωτισμένων ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ πα-
 ραβάλλοντες τὰς δύο, νὰ τελειοποιήσωσι τὴν ἡμετέραν.
 Καὶ Σεῖς δὲν ἀμφιβάλλετε ὅτι τοιαύτη παράθεσις συμβάλ-
 λει πολὺ εἰς τὴν μουσικὴν μας. Συγχωρήσατέ με διὰ τὴν
 πολλυλογίαν, Διδάσκαλοι. Δύο λόγους ἀκόμη νὰ εἶπω, τοὺς
 ὁποίους δὲν ἤμπορῶ νὰ χωνεύσω, καὶ θέλω παύσει.

Μόλις καὶ μετὰ βίας ἐπλησίασα εἰς τὴν πηγὴν τῆς σο-
 φίας, ἐλπίζων νὰ ἀντλήσω ἀμβρόσιον νέκταρ, μόλις
 ἀνεγεννῶντο αἱ ἐλπίδαι μου, ὅτι θέλω ἔχει κ' ἐγὼ τὴν με-
 ρίδαμου εἰς τὴν νεολαίαν τῶν σπουδαστῶν, καὶ... μὲ
 προσκαλεῖτε εἰς τὴν πατρίδα! Ἄρα συγκατανεύει καὶ ἡ
 πατρίς εἰς τοῦτο; ἡ συνείδησίς μου μὲ λέγει ὄχι. Ἡ πατρίς
 φωνάζει, «Μακάριος ὅστις λάβῃ τόπον συνεργοῦ τῆς ἀνα-
 » γεννήσεως τῆς Ἑλλάδος». θίδεται ἄρα αὐτὸς ὁ τόπος, καὶ
 εἰς ὅσους δὲν ἐπλήρωσαν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα χρέος!...

Ὁ ἐν μαθηταῖς εὐγνώμων.

Α. ΘΑΜΥΡΙΣ.

(*) Κορ. Αὐτοσχιδ. Στοιχ.